

VIETNAMESE A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
VIETNAMIEN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
VIETNAMITA A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Tuesday 3 May 2005 (morning)

Mardi 3 mai 2005 (matin)

Martes 3 de mayo de 2005 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Hãy viết bình giải **một trong hai** văn bản sau đây:

1. (a)

MƯA

Nước mưa sao mà nhiều mà mặn thế vào tháng bảy tháng tám. Bốn đại dương trên địa cầu hòa nhau ập xuống mái nhà bao giờ cũng dột của gia đình tôi.

Nếu không, ắt có kẻ khóc thuê trên mái. Làm sao nước mưa mặn?

5 Tôi lớn lên và chưa từng biết mùi vị cái hôn của mẹ. Nước mưa mặn. Bát canh nhạt. Những bài giảng nhạt loãng, thầy ngắc ngứ, trò ngắc ngứ. Một vài kỉ niệm đậm chất. Những giấc mơ ngọt ngào, nhất vào lúc nửa đêm, đôi khi đứt quãng bởi bố mẹ không có phòng ngủ riêng, mẹ vẫn định ninh lũ trẻ chưa hiểu gì. Tôi là con út. Trong các chuyện cổ tích, đứa con út bao giờ cũng sớm già trước tuổi, để gánh chịu tất cả những gì bố mẹ và anh chị nó chưa kịp hiểu.

10 Mỗi lần mái khóc, mẹ lại rít qua kẻ răng: "Tại sao anh không xoay ra giấy dầu lợp nhà! Người ta xoay được cả, anh đáng là cái thá gì! Thiên hạ có ai như mình không, hủ! Trời ơi cái thân tôi khốn khổ khốn nạn! Sao anh không thấy cái chân ghế sắp long rồi đây! Sao tôi lấy phải anh, hả trời!". Tôi đứa con út, thư ký tự nguyện và thâm lặng của pho sử gia đình, ngay từ thuở chưa biết đọc biết viết, đã xâu ghép những âm hưởng mưa luôn bắt đầu bằng "sao" và "tại sao" ấy thành từng chuỗi xoắn kép. Chúng quấn chặt lấy cổ tôi như tràng hoa sơ sinh, bóp nẹt những giấc mơ ở tuổi chớm dậy thì về cảnh tượng một cặp vợ chồng ấm êm hòa thuận, người vợ dịu dàng, chẳng bao giờ hỏi "tại sao", người chồng âu yếm, chẳng bao giờ phàn nàn, không thể sống như bố mẹ, một ngàn lần không.

20 Cuộc sống bị những cái mái lở và chân ghế long ấy xâu xé, choán ngập, không dành chỗ cho những cái hôn, thứ xa xỉ phẩm gia đình tôi không kham nổi.

Bố cũng rít qua kẻ răng: "Người ta khác, tôi khác! Tôi có uy tín của tôi, có danh dự của tôi! Này thì chân ghế!(Ầm!) Này thì giấy dầu!(Ầm!)". Và sau hết là nước nỏ.

25 Lại những chuỗi xoắn kép âm hưởng mưa, lần này mang chủ đề uy tín danh dự. Nó trùn lên gia đình tôi, vững chắc hơn bất kì loại mái bê tông cốt sắt nào, chúng tôi nép dưới cái bóng kì diệu của nó, như được phép tàng hình, bởi nó chỉ lộ mặt với thiên hạ - thiên hạ: cấu trúc cụ thể từ làng xóm, đồng nghiệp, họ hàng và người quen - cái uy tín danh dự khắt khe, không cho phép bố xoay ra giấy dầu lợp mái nhà mau nước mắt, cái uy tín danh dự không bao giờ được phép tổn thương, thà giết chết tình yêu còn hơn mất nó, nó, điều duy nhất chứng minh sự có mặt trên đời của gia đình tôi là hợp lí.

30 Tôi lớn lên và khao khát âu yếm. Uy tín, danh dự, thủy đều quá trừu tượng. Dầu toàn nhân loại năm tí người có mở to mắt ngưỡng mộ tôi - tại sao lại không? - trái tim tôi yếu ớt không đủ cho năm tí nhíp đập, môi tôi quá nhỏ

không chứa nổi năm tí cái hôn. Tôi chỉ khát khao âu yếm mà tôi đủ sức hình dung, đủ sức sờ nắm và đáp lại, điều duy nhất chứng minh tôi có mặt trên đời không đến nỗi vô lí. Uy tín, danh dự, thầy đều trừu tượng, thầy đều không hứa hẹn gì.

40 Homo A và homo - Z, của số tôi chia đôi nhân loại, tôi bước trên một biển các phần tử hỗn độn, và chúng rẽ thành những sóng A sóng Z. Homo-A khát khao âu yếm, nhưng những nỗi khát khao thường không gặp nhau. Chúng lướt qua nhau như vô vàn mảnh thiên thể trong vũ trụ bí hiểm, thỉnh thoảng va vào nhau đầy run rẩy và để lại những vết thương chẳng bao giờ lành, những vết sẹo
45 như núi lửa tạm ngưng. Sự bất nhất của chúng sao mà hiểm hoi, vài ba thế kỉ mới có một lần.

Toàn thân tôi mang cơn sốt núi lửa. Tôi sợ những va chạm gây thương tích. Tôi đặt tên vết thương là nỗi buồn. Kinh niên.

Phạm Thị Hoài

(Trích trong truyện ‘ Thiên Sứ’, NXB Đa Nguyên, 1990 U.S.A)

- Hãy thảo luận sự thể hiện quan hệ cha mẹ và tầm quan trọng của nó trong đoạn văn này.
- Tác giả đã dùng kỹ thuật gì để nói lên mơ ước của nhân vật trong đoạn văn này?
- Hãy phê bình cách dùng từ ngữ của tác giả trong đoạn văn này.
- Sau khi đọc xong bài này, anh/ chị có suy nghĩ gì về nội dung đoạn văn trên?

1. (b)

LÊN ĐƯỜNG

Thuở trời đất nổi cơn gió bụi,
Khách má hồng nhiều nổi trưân chuyên.
Xanh kia thăm thẳm từng trên,
Vì ai gây dựng cho nên nổi này?

5 Trống Tràng thành lung lay bóng nguyệt,
Khói Cam Tuyền mờ mịt thức mây.
Chín lần gươm báu trao tay,
Nửa đêm truyền hịch định ngày xuất chinh.

10 Nước thanh bình ba trăm năm cũ,
Áo nhung trao quan vũ tử đây.
Sứ trời sớm giục đường mây,
Phép công là trọng niềm tây sá nào.

15 Đường giòng ruổi lừng đeo cung tiễn,
Buổi tiễn đưa lòng bận thê noa.
Bóng cò tiếng trống xa xa,
Sầu lên ngọn ải oán ra cửa phòng.

20 Chàng tuổi trẻ vốn giòng hào kiệt,
Xếp bút nghiên theo việc đao cung.
Thành liền mong tiến bộ rồng,
Thước gươm đã quyết chẳng dung giặc trời.

Chí làm trai dặm nghìn da ngựa,
Gieo Thái Sơn nhẹ tựa hồng mao.
Giã nhà đeo bức chiến bào,
Thét roi cầu Vị ào ào gió thu.

25 Ngòi đầu cầu nước trong như lọc,
Đường bên cầu cỏ mọc còn non.
Đưa chàng lòng dặc dặc buồn,
Bộ khôn bằng ngựa thủy khôn bằng thuyền.

30 Nước có chảy mà phiền khôn rửa,
Cỏ có thơm mà dạ chẳng khuây.
Nhủ rồi tay lại cầm tay,
Bước đi một bước dây dây lại dừng.

Đoàn Thị Điểm

(trích trong tập Chinh Phụ Ngâm Diễn ca, Nhà xuất bản Văn Học, Hà Nội, 1978)

- Qua bài thơ này, tác giả mô tả tâm trạng chính phủ như thế nào?
 - Hãy bình luận sự thể hiện của chính phủ trong bài thơ.
 - Hãy bình luận hiệu năng cách dùng ngôn ngữ (như từ vựng, hình ảnh, nhịp điệu . . .) trong bài thơ này.
 - Sau khi đọc xong bài thơ này, anh/chị hãy viết lại cảm tưởng của anh/chị đối với bài thơ này?
-